

Jeg vil ellers blot sige det samme, som også hr. René Skau Björnsson sagde, nemlig at der er fundet en balance, der i virkeligheden gør, at man kan støtte forslaget, og det er også derfor, at regeringen kan støtte forslaget.

Kl. 19.20

Jeg vil også godt sige, at det er derfor, at også Nationalbanken mener, det er tilfredsstillende med den balance, der er fundet, hvor man tager hensyn til landenes økonomier i den balance, der stilles op, og også den samlede finansielle balance i de enkelte lande.

Altså dette med at hvert land har en stemme, skal man huske er fastholdt. Det er bare ikke hvert land, der har en stemme hele tiden. Men når man stemmer, har man én stemme. Det vil sige, at når store lande er med til at have stemmeret, har de kun en stemme. Og når små lande er med til at have stemmeret, har de en stemme. Noget andet havde jo været, hvis store lande havde haft to stemmer, men sådan er det altså ikke. Når man har stemmeretten, har man kun én stemme. Og der er der altså en balance i rotationssystemet, som gør, at den danske Nationalbank finder, at det også er rimeligt.

Så vil jeg lige rette en misforståelse, hvis det er en misforståelse, hos hr. Poul Fischer. Det er jo ikke sådan, at det danske Folketing her mister retten til at bestemme pengepolitikken eller bestemme rentepolitikken, for den har vi ikke i forvejen. Det er jo lige præcis en frihed, Nationalbanken har til at fastsætte rentepolitikken. Og det er den frihed, der også ligger i Den Europæiske Centralbank.

Derfor er det jo afgørende også for regeringen, om den danske Nationalbank finder, at den balance, der ligger, om de muligheder Nationalbanken har, er tilgodeset. Og her er vi meget trykke ved, at der her ligger en løsning, som også Nationalbanken finder er tilfredsstillende.

Så jeg synes, det er fremadrettet, at man kan vedtage det i tide. Og så glæder jeg mig over, hvad også andre ordførere har givet udtryk for, at Danmark på et tidspunkt kan tage del i euroen efter en dansk folkeafstemning, hvor danskerne har givet sit besyv med, for det er jo forudsætningen for, at det her overhovedet får virkning for Danmark, i og med at vi indtil da er uden for.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den slags bekymringer behøver vi slet ikke gøre os, for der er ikke den store sandsynlighed for, at

den danske befolkning nogen sinde stemmer ja til den slags.

Men det var egentlig slet ikke det, der kaldte mig herop. Jeg morede mig blot over, at finansministeren sagde, at det vil være sådan i fremtiden, at alle landene fortsat har en stemme – det er bare ikke altid. Jeg skal så spørge finansministeren, om man også kunne forestille sig det princip indført her i Folketinget. Altså at det kun er indimellem, at folketingsmedlemmerne har en stemme. Andre gange har de det ikke. Eller om det kun er en form for demokrati, der hører til i EU og i Den Centrale Bank?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Altså jeg vil ikke sige, at det kunne være fristende, om det også gjaldt i Folketinget, at nogle medlemmer en gang imellem ikke havde nogen stemme. Der kunne være tider, hvor man kunne synes, det var fristende, men i den måde, man vælges på, og med de mandater i det parlamentariske system, man har i et lille land, synes jeg, man har det samme mandat alle sammen.

Man skal bare huske, at det ansvar, man har i Den Europæiske Centralbank, har en anden baggrund. Den er jo ikke valgt af alle landenes borgere under et. Man repræsenterer i virkeligheden hver sin økonomi og hver sit ansvar.

Og det med indflydelsen ligger jo i, at alle landene hele tiden er med. I debatter, argumentationer, den måde man formulerer sin politik på i Den Europæiske Centralbank, deltager alle lande. Det er i de situationer, hvor det i givet fald kommer til en afstemning, at der er et rotationsprincip.

Men der er ingen lande, der altid har en stemme. Og der er det så afgørende, at de lande, der så har en stemme, også det lille land – det kunne jo i virkeligheden så også være Cypern eller på et tidspunkt Malta, der egentlig havde den samme stemme, som man så har i Tyskland eller i Frankrig – så har de altså en stemme hver.

Så man kan jo ikke sige her, at man ikke tager hensyn til også de små økonomier. Og derfor er det en god balance, der er fundet. Det er muligt, man kunne finde andre løsninger, men her er det altså det, som man selv med Nationalbankens øjne må sige har en rimelig balance. Og det er jeg egentlig meget tryk ved.